

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Sv̄b B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Constitutio De Abbatissis, Et Aliis Monasteriorum Monialium Præfectis, non
vltra triennium per vniuersam Italiam in futurum eligendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

contra naturam, propter quod ira Dei venit in filios diffidentia, perpetraverit, Curia seculari puniendus tradatur. Et si clericus fuerit, omnibus ordinibus degradatus simili pena subiciatur, Monemus praeterea omnes locorum ordinarios, & in virtute S. obedientiae eis praecipimus, vt statuta Tridentini Concilij contra Concubinariorum tam Clericos, quam laicos edita, districtae faciant obseruari, reddituri Deo, ac nobis, si id omiserint, rationem. Et vt praemissorum delictorum Simoniae blasphemiae, ac stupri nefandi notitia facilius habeatur. Volumus, quod in singulis casibus, non solum per accusationem, & inquisitionem, sed etiam ad simplicem, & secretam denunciationem procedatur per quoscunque iudices, alias tamen de iure competentes, tam ratione delecti, quam personarum, ita quod inter eos locus sit praeventioni. Monemus praeterea omnes, & singulos, vt solum Dei timorem pra oculis habentes, & non alia animi praua affectione ducti, culpabiles tantum deferant, innocentes non vexent. Quod si aliqui ex calumnia aliquos denunciaffe comperti fuerint, eos ad poenam Talionis teneri volumus, & mandamus: Multae autem pecuniariae applicabuntur pro duabus partibus locis piis arbitrio nostro in Vrbe, extra vero, Ordinariorum, pro tertiae accusatori, qui delinquentes detulerit. Mandamus autem Principibus, Comitibus, & Baronibus omnibus S. R. E. Feudatariis, sub poena priuationis feudorum, quae ab ipsa Ecclesia Rom. obtinent, reliquos vero Principes Christianos, & terrarum Dominos hortamur in domino, & in virtute S. obedient. mandamus, vt pro diuini nominis reuerentia, & honore praemissa omnia in suis dominiis, ac terris exactissime seruari faciant: vberimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac exemptionibus, priuilegiis, indultis, facultatibus, & literis Apost. quibusuis Capitulis, conuentibus, Militiis, ordinibus, & personis cuiuscunque qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam Motu proprio alias quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, quod praesentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius Praelati munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhibetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae innouationis, relaxationis, admonitionis, confirmationis, mandati statuti, decreti, ordinationis, praecipiti, monitionis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contrahere. Siquis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apost. eius se noverit incursum Dat. Romae apud S. Petrum, anno Incarnat. Dominice 1566. Kal. April. Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florellus Lauellinus.

H. Cumyn.

CONSTITVTIO DE ABBATISSIS, ET ALIIS MONASTERIORUM Monialium Praefectis, non vltra triennium per vniuersam Italiam in futurum eligendis.

Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam.

EXpofcit debitum pastoralis officii, quod disponente Domino gerimus, vt ad ea sollicitè intendamus, per quae Monasteria, & alia religiosa loca, praesertim Deo dicatarum Sanctimonialium, secundum regularis disciplinae normam regantur, & gubernentur, Perpendentes igitur varia, & multiplicia damna, quibus

Ccc 4 pierumque

plerumque afficiuntur Monasteria Monialium, quæ per Abbatissas, vel alias præfectas perpetuas reguntur, è contra verò Abbatissas, & alias præfectas triennales scientes se lapso triennio suæ administrationis rationem esse reddituras, ac sperantes de bene gestis laudem promereri, penam verò, si male gesserint, metuentes, maiori studio, ac diligentia regimen, & administrationem Monasteriorum sibi commissorū gerere. His & aliis rationabilibus causis adducti, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, & ordinamus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Monasteriis Monialium S. Benedicti, Cisterciensium, Carthusien. & aliorum quorumcunque ordinum in vniuersa Italia, & præsertim in vtriusque Siciliæ Regnis consistentibus, quæ nunc per Abbatissas, vel alias Præfectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primò Abbatissæ, aut aliæ perfectæ huiusmodi regimini, & administrationi ipsorum Monasteriorum cesserint, etiam apud Sedem Apostolicam, vel decesserint, eorum Abbatissatus, seu præfecturas vacare contigerit, Abbatissæ, aut aliæ perfectæ non amplius perpetuæ, seu ad vitam (quarum nomen, ac titulum, ex nunc prout ex tunc Apostolica auctoritate ex certa nostra scientia, de quæ Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuò extinguimus, & abolemus) sed triennales tantum à Cōuentu vniuscuiusque Monasterii, & aliis iuxta decreta Sacri Cōc. Trid. & regularia suorum ordinum instituta eligantur, & præficiantur, quæ postmodum elapso triennio, suis officiis perfunctæ, præesse desinant, omni quæ prorsus careat auctoritate, ac à regimine, & administratione Monasterii per triennium à die finitæ administrationis inchoandum abstineat, quo elapso, seruata eadem forma Conc. Trid. iterum, & pluries eligi possint. Districtius inhiabentes omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Cōuentibus Superioribus, & personis, ne aliquam Abbatissam, aut aliam præfectam perpetuam, seu ad vitam, sed triennalem tantum eligere, & præficere villo modo audeant, vel præsumant. Quod si secus à quoquam quauis auctoritate fuerit attentatum, Electionem, & Præfectionem huiusmodi, ac omnia, & singula, quæ inde sequentur, irrita, nulla, & inania, nullius quæ roboris, vel momenti fore: Sic quæ per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere decernimus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasteriorum, & ordinum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis eorumque Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, ac si ad verbum infererentur presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Cæterum quia difficile foret presentes nostras ad singula quæque loca, vbi necessarium fuerit deferre, volumus, quòd illarum transumptis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ indignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die prima Ianu. M. D. L. XXIII. Pontificatus Nostri Anno Vndecimo.

Ca. Glorierius.

Anno à Natiuitate Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, in die octone vndecima, die verò quarta Mensis Ianuarii Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Domini Gregorii diuina prouidentia Papæ Decimitertii Anno vndecimo, retranscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in acie campi Floræ: dimissa eorum

copiâ

copiā auctantata, & collationata cum dictis literis in valuis eiusdem aciei affixæ
per me Iohannem Freile, curf S. D. N. Papæ.

Pettus Delbequez Magister Curs.

S. D. N. D. GREGORII PAPÆ XIII. CONSTITVTIO, DE
eleemofynis Monialibus præstandis.

Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

DEO sacris Virginitibus, quæ contemptis illecebris sæculi, diuinis se obsequiis manciparunt, æquissimum est præcipua quadam à nobis ac singulari sollicitudine prouideri, tum vt ab eis omnia, quæ sanctum ipsarum propositum impedire possent remoueantur, tum etiam vt eis in cultu Dei castè ac religiosè permanentibus, quæ ad victum necessaria sunt, subministrantur. Et quidem post sacri Concilii Tridentini decretum, quod constitutio sæc. rec. Bonifacii Papæ VIII prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso, renouatur, prohibens ne aut ipsi monialibus ex monasteriis suis egredi, aut vlli cuiuscumque sexus, aut ordinis personæ ad eas ingredi liceat, Et præterea vniuersis Episcopis præcipitur, vt in omnibus monasteriis sibi subiectis, in aliis verò sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, vbi violata, diligenter restitui, vbi verò inuiolata, conseruari maximè procurent. Piæ memoriæ Pius Papa V. etiam prædecessor noster victui quoque, & necessitatibus ipsarum prospicere cupiens, cum superiora illa approbasset, atque innouasset, eademque omnia etiam in monialibus quarumcunque. Militiarum etiam Hierosolymitanæ, omnibusque aliis tacitè, vel expressè religionem professis, quocumque nomine censeruntur, locum habere decreuisset: nè illæ quicquam detrimenti in necessitatibus suis hac occasione paterentur, etiam præcepit locorum ordinariis, & superioribus earum, vt fidelium eleemofynas per conuersas non professas, vel professas quidem, sed ætatis saltem quadraginta annorum, & iam pridem conuersas, quæ in domibus contiguas, extra tamen monasterium degerent, colligendas curarent; ita tamen, vt prædictæ Conuersæ neque clausuram aliarum monialium, nisi in casibus permisis, ingrederentur, nec ex illis ipsis habitationibus suis ad tales eleemofynas colligendas, sine permisso ordinariorum, aut superiorum suorum exire possent. Quod si ne hoc quidem sufficere videretur, idem Pius prædecessor mandauit ipsis ordinariis, & superioribus, vt negotium darent aliquibus personis piis tales eleemofynas colligendi, aliaque arbitrato suo prospicerent, quæ ad subleuandam monialium inopiam expedire iudicarent. Cum autem, sicut accepimus, multæ moniales, etiam quæ Tertiariæ vocantur, sub solenni religionis voto, perpetuaque clausura degentes, aliæque talibus literis comprehensæ & in ipsa clausura permanentes multis præterea ad se sustentandas necessariis egeant, neque usque ad hoc tempus vlllo sufficienti remedio earum necessitatibus subuentum sit; quin etiam aliæ Tertiariæ citra vllum solenne hucusque votum viuant, quæ ad suas suorumve domus nequiquam reditura essent, sed sub solenni religionis voto, & clausura prædictis permanerent, si earum congruæ sustentationi prouideretur, Nos qui illas necessariis rebus distitui nolumus, certioresque facti sumus in multis ciuitatibus, oppidis, villis, aut aliis locis tam in Ecclesiis, & Monasteriis, quam Hospitiis, Collegiis, Confraternitatibus, & aliis locis piis, etiam quæ à priuatis hominibus, tum Ecclesiasticis, tum Laicis multas ac diuersas eleemofynas Christi pauperibus erogari, Considerantes in huiusmodi personas, vel in primis exercendam esse charitatem, quæ voluntaria paupertate suscepta ab omni hominum commercio segregata, Deo seruiunt, & assiduis precibus iram ipsius, ob peccata conceptam, à Christiano populo deprecantur. Illud quoque cogitantes, si eis ad tales eleemofy-